

letas ka Daweti mele, et Jehowasse ol-
nud, kes tedda nüüd kelas tullemast werd
ärrawallama. Pärrast andis ta Dawe-
tile sedda, mis ta oña poistega ele läk-
kitanud. Daweti südda sai selle targa
moistlikko naese sure kõnne läbbi nenda
waigistud, et ta temma wasto jälle nen-
da ütles: Önnistud olgo Jehowa Is-
raeli Jumal, kes sind selsinnatsel päwal
on minno wasto läkkitand, ja önnistud
olgo so tark meel ja önnistud sinna
isse, kes sa mind sel päwal olled
keelnud tullemast werd ärrawallama.
Dawet laskis siis Abigailit rahhoga är-
raminna; ja kui ta foio sai näggi ta
need sured jodud, mis Nabal neile nita-
jattete olli teinud ja et ta isse rõmus ja
täis joobnud olli; agga Abigail ei añud
temmale sel õhtul ühtegi teäda neist as-
just, mis temmal olli Dawetiga tegge-
mist olnud; teisel päwal agga kui ta peast
olli

olli ärtamaggnud, andis Abigail tem-
male need asjad teäda, ja se wanna
mees ehmatas nenda ärra, et ta foggo-
ne nenda kui tuimaks sai, ja künne pä-
wa pärrast sai Jumala nuhtlus ka tem-
ma peäle, et ta sest ka ärrasurri. Kui
Dawet sedda sai kuulda, et Nabal olli
ärrasurnud, tännas temma Jummalat
se hea eest, et temma ei sanud omma
kät ta külge pista; suur Jummal agga
isse omma õigusse ja tarkusse järrel ted-
da nuhhelnud. Pärrast läkkitas Dawet
Abigaili jure ja laskis kulada, kas ta
pidi temmale kül naeseks sama; Abi-
gail wöttis need mehhed hästi wasto ja
läks ka omma tüdrukuttega Daweti ju-
re, ja nemmad said pari rahwaks.

Beel wöttis Dawet enesele ühhe tei-
se naese Ahinoam nimmi, mis nüüd ne
seädusse aial mitte ei sünni; Sauli tü-
tar agga Mikal olli jo teise mehhele Pal-
tile